

- наданні податкового кредиту в обсязі придбання цінних паперів (Іспанія) або в частині отриманих дивідендів (Італія, Канада, Франція, Фінляндія);
 - виключенні з об'єктів оподаткування інвестицій у венчурні компанії (Великобританія);
 - запровадженні значущого неоподаткованого мінімуму при оподаткуванні дивідендів (Японія, Люксембург) і прибутку від зростання курсової вартості цінних паперів (Німеччина, Канада, Франція);
 - введенні «акцій, що надають податкові переваги», призначених для випуску в пріоритетних для держави цілях (Бельгія);
 - звільненні від податку на прибуток від зростання курсової вартості при інвестиціях в акції строком більше трьох років (Данія) або понад рік (Люксембург);
 - вирахуванні з дивідендів відсотків за кредит, що береться для придбання акцій (Японія);
 - вирахуванні з оподаткованого доходу частини дивідендів, отриманих від вітчизняних компаній (Люксембург, Нова Зеландія);
 - повному скасуванні податку на прибуток від зростання курсової вартості (Нідерланди).
- Таким чином, Україні слід запозичити світовий досвід в оподаткуванні, що приведе до поліпшення ситуації на фондовому ринку, привабить інвестиційні потоки в країну.

Література:

1. Безчасний Д. Тенденції на світовому ринку капіталів та їх вплив на інвестиційну діяльність України / Безчасний Д., Онишко С. // Економіка України, 2001. – № 4. – С. 4.
2. Опарін В. Концептуальні основи фінансової стратегії економічного зростання в Україні / Опарін В., Федосов В. // Економіка України. – 2002. – № 2. – С. 10.

АНАЛІЗ ТУРИЗМУ В СВІТІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

Лопатін С.В., Андріанова А.А.

Науковий керівник: Нікітіна А.В., к.е.н.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Характерною рисою кінця ХХ століття став бурхливий розвиток туризму – найбільш демократичної й інтернаціональної сфери суспільної діяльності. Потужний імпульс до цього було дано на Першій всесвітній конференції «Туризм як впливова сила збереження миру» (1988 р., м. Ванкувер), де вперше пролунав заклик до поширення і пропаганди туризму як гаранта миру і безпеки, який впливає на громадян різних країн, їх економіку, культурну спадщину, традиції, релігію тощо.

Водночас туризм є однією з найприбутковіших галузей світової економіки і за своєю економічною віддачею вийшов на її провідні позиції: на нього припадає близько 10% виробленого у світі валового продукту та близько 30% світової торгівлі послугами. Також ним акумульовано близько 7% світових капіталовкладень. Кількість міжнародних туристичних мандрівок постійно зростає (з 25 млн. у 1950 р. до 675 млн. у 2013 р.), відповідно доходи від готельно-туристичних послуг також підвищуватимуться прискореними темпами і можуть зростати від 445 млрд. дол. США у 2013 р. до приблизно 2 трлн. дол. США у 2020 р.

Згідно з прогнозом «Travel & Tourism Intelligence» (ТТІ) Європа як регіон виїзного туризму має хорошу базу зростання за всіма напрямками, за винятком Південній Азії [1]. Однак зростання виїзного туризму з Європи і Середземномор'я помітно сповільниться, тоді як темпи збільшення числа поїздок за кордон у країнах Південно-Східної Азії залишаться досить високими, незважаючи на нещодавні економічні труднощі в регіоні. У 1989 р. туризм з Європи становив 69% всього ринку виїзного туризму, до 1995 р. його обсяг знизився до 58%, а прогноз на 2010 р. дає цифру 49%. На стан європейського ринку туризму надає вплив тенденція до переваги європейцями подорожей по Європі.

Домінуюча роль Північної Америки на континенті і висока частка врахованих туристських потоків в рамках прикордонного обміну між США і Канадою дають низьку оцінку перспективам розвитку внутрішньо регіонального туризму. Південна Азія відчувала політичну нестабільність в 90-е роки, що викликало спад виїзного та в'їзного туризму. Нова індустріальна політика Індії, зниження практики ліцензування та контролю за валютним обміном створюють сприятливі умови для інвестицій та економічного розвитку, що, в свою чергу, забезпечує фінансові можливості не тільки для ділових поїздок, але і з цілями відпочинку. Перспективи виїзного туризму з Індії можна оцінювати середнім показником. Основними регіонами з прийому виїзного туризму з Південної Азії стануть Східна Азія і країни Тихоокеанського басейну.

Близький Схід має в перспективі вражаюче економічне зростання, що створює умови для зростання виїзного туризму і дозволяє оцінювати його показником вище середнього. Оцінка перспектив в'їзного туризму проблематична: з одного боку, стабільність в регіоні могла б підсилити зростання в'їзного туризму, з іншого боку, привабливість регіону виражена неявно, чи йде процес вивчення і дослідження цієї ситуації. Проблеми, властиві цьому континенту, обмежують потенційний зростання регіонального туризму, тому оцінки стосуються можливостей середніх темпів зростання перспектив як виїзного, так і в'їзного туризму [2]. Середній показник зростання в'їзного туризму в Африку буде характерний для подорожей з Європи, Америки та Близького Сходу. Країни Східної Азії та Тихоокеанського басейну можуть бути оцінені в перспективі показником вище середнього як виїзного, так і з в'їзного туризму. Найбільш прийнятими регіонами виїзного туризму з країн Східної Азії та Тихоокеанського басейну будуть субрегіони

Латиноамериканського континенту, а також країни – партнери Східної Азії, Тихоокеанського басейну і Південної Азії. Ця тенденція збережеться у зв'язку з високим зростанням населення в таких країнах, як Південна Корея, Тайвань, Індонезія, Малайзія, Таїланд, а також за рахунок того, що Китай розширить поїздки в сусідні країни. Згідно з прогнозом СОТ Китай до 2020 р. стане провідним туристичним напрямом в світі, обігнавши лідируючої п'ятірки – Франції, США, Іспанію, Італію і Великобританію. Наразі Китай займає шосте місце (22 млн прибуттів). Передбачається, що при щорічному зростанні на 8% кількість туристичних прибуттів в Китай досягне до 2020 року 137,1 млн.

Всього до 2020 р. кількість міжнародних прибуттів складе 1,6 млрд, що на 25% перевищить показники 2015 року.

Щоденні витрати туристів, за винятком коштів на авіап перевезення, збільшаться до 5 млрд дол. в день.

За прогнозом СОТ, очікується бурхливий розвиток виїзного туризму. Найбільшими країнами-постачальниками туристичних потоків стануть Німеччина, Японія, США, Китай, Великобританія. Росія, населення отримало можливість масових виїздів за кордон тільки в 1990 р., поставить на міжнародний ринок 30 млн туристів до 2020 р. Великі зміни на найбільших ринках очікуються в структурі виїзного туризму. Частка міжрегіональних поїздок на далекі відстані збільшиться з 15 % у 1995 р. до 25 % в 2010 р. Тенденція зростання пояснюється тим, що люди будуть більше подорожувати, їх перестануть влаштовувати традиційні напрямки, вони будуть віддавати перевагу «новому». Таким чином, тенденції розвитку міжнародного туризму носять позитивний характер. Зростаючий інтерес туристів до іншої культури, велика кількість реклами, доступність інформації сприяють збільшенню можливостей спілкування між народами, що дозволяє людям краще розуміти один одного.

Література:

1. Офіційний сайт організації «Travel & Tourism Intelligence» : Електронний ресурс. – Режим доступу :<http://www.tourism-ic.com/>
2. Дядечко Л.П. Економіка туристичного бізнесу / Л.П. Дядечко. – К. : Центр учбової літератури, 2007. – 224 с.

ПИТАННЯ ЄВРОІНТЕГРАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА ЄС В КОНТЕКСТІ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Марченко І.Ю.

Науковий керівник: Деділова Т.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Переломні моменти в розвитку політичної та економічної системи країни характеризуються появою нових проблем й відкриттям широких перспектив та можливостей, як для системи в цілому, так і для окремих її елементів.